Η Σοφία Βόικου μας πάει μια βόλτα σε μια «Πόλη που Δακρύζει»

14/12/2017

Άτιμο πράγμα η ελληνική λογοτεχνία. Είναι κι αυτοί οι συγγραφείς μας που πιάνονται από ένα θέμα και σε δέκα σελίδες σε βάζουν να αποκρυπτογραφήσεις τον δίσκο της Φαιστού. Κι άντε αν είναι της Φαιστού, βγάζεις άκρη. Δεν μένουν εντός συνόρων, όμως, οι μπαγάσες. Παίρνουν βαπόρια και αεροπλάνα και ταξιδεύουν. Και τα ταξίδια αυτά, δεν ξέρεις ποτέ πού θα καταλήξουν. Έτσι κι η Σοφία Βόικου. Σταμάτησε στην Βενετία.

Η Ιρένε είναι ένα μικρό κορίτσι που μεγαλώνει με τον παππού της. Αποκομμένο από κάθε απόλαυση και εγκλωβισμένο σε μια πραγματικότητα που την αποτρέπει από το να αναπτύξει την αγάπη της για τις τέχνες και τα πράγματα που ξυπνούν τον νου του ανθρώπου. Η ζωή της, όμως, πρόκειται να αλλάξει ραγδαία… πώς; Θα το δείτε στις σελίδες του βιβλίου.

«Η πόλη που δακρύζει» είναι ένα βιβλίο καλογραμμένο και καλοδουλεμένο. Εμφανίζει όλα τα χαρακτηριστικά ενός συνόλου που αξίζει να διαβαστεί. Έχει αρχή, εξέλιξη και τέλος. Πρόσωπα και ολοκληρωμένους χαρακτήρες, που σκιαγραφούνται μέσω των λέξεων και δημιουργούν ένα κλίμα ειδυλλιακό και άκρως λογοτεχνικό.

Η ιστορία μας εκτυλίσσεται στην Βενετία. Αναγνωρίζω στην Βόικου την έρευνα που έκανε για να καταλήξει να γράψει το βιβλίο της αυτό. Τοπωνύμια και ορόσημα της πόλης δίνονται με τρόπο αριστοτεχνικό, αφήνοντας τον αναγνώστη να πλανηθεί στην Γαληνοτάτη και να χαθεί στα στενά της.

Αξιοσημείωτη είναι η χρήση της γλώσσας. Άρτια, χωρίς ιδιαίτερες φανφάρες και εξεζητημένες φράσεις, δίνει την περιγραφή. Αποδεικνύοντας πως η Σοφία ξέρει να χειρίζεται άριστα την ελληνική, αποφεύγοντας κακοτοπιές και σφάλματα που συχνά γίνονται. Παράλληλα, σεβάστηκε το υπόβαθρο της ιταλικής γλώσσας, και το ιδιωματικών εκφράσεων που χρησιμοποιούνται για την απόδοση χαρακτηρισμών στην «λιμνοθάλασσα» και τα λοιπά σχετικά που αφορούν την πόλη.

Κλείνοντας θα ήθελα να σταθώ στο κλίμα. Πολλοί άνθρωποι σήμερα συμφωνούν ότι η ελληνική λογοτεχνία παραπαίει και τα βιβλία που παράγονται είναι πανομοιότυπα και τους λείπει η φαντασία. Δυστυχώς γι αυτούς τους ανθρώπους, δεν έχουν αφιερώσει τον απαραίτητο χρόνο για να διαβάσουν τα βιβλία. Το χειρότερο είναι ότι με αυτή την νοοτροπία χάνουν αναγνώσεις αξιόλογοι συγγραφείς.

«Η Πόλη που Δακρύζει» είναι ένα βιβλίο που αξίζει να διαβαστεί. Η Σοφία Βόικου, έκανε εξαιρετική δουλειά και κατέφερε να δημιουργήσει μια άκρως ταξιδιάρικη ιστορία. Ένα υπέροχο δώρο για τα Χριστούγεννα που έρχονται.

- Βιβλίο
- Ελληνική Λογοτεχνία
- Πρόταση

Αριστείδης Καρεμφύλλης